

Capo 3

1. Seděli jsme v přístavu a pili z vosku kávu,
padá listí na hlavu, slunce vypálilo trávu
a za pět vočí na konečnou lodní šroub nás hnál,
bez kosatky lodí vlečnou, vítr do vlasů vál.
Potom kostel v lešení se zjevil mezi domky,
naše další těšení nám rozcinkaly zvonky,
autobus jel kolem páté, takže byl ještě čas,
krajem táhla vůně natě, nastal burčáku kvas.
REF: Už se sypou jádra ořechů a v noci je mráz,
Andersen psal by další z příběhů, co potkají nás
2. tak znenadáni, když nemáš stání.
Cestou spěchali jsme blíž do lomů kaolínky,
tam za humny je kříž, kde svíčky mají skříňky
a já do strun tvoje jméno jsem vybrnkat chtěl,
v brázdách polé tlelo seno, noční chlad rozechvěl.
Už se sypou jádra ořechů ...